

Bitu nobīdes reģistri

Inženieris Kristofers strādā pie jauna veida datoru procesora.

Procesoram ir piekļuve m dažādām b bitu šūnām (kur m=100 un b=2000), kuras sauc par **reģistriem** un kas ir numurētas no 0 līdz m-1. Apzīmēsim reģistrus kā $r[0], r[1], \ldots, r[m-1]$. Katrs reģistrs ir b bitu masīvs, kas ir numurēti no 0 (pats labējais bits) līdz b-1 (pats kreisākais bits). Katram i $(0 \le i \le m-1)$ un katram j $(0 \le j \le b-1)$ apzīmēsim i-tā reģistra j-to bitu kā r[i][j].

Jebkurai bitu virknei d_0,d_1,\ldots,d_{l-1} (patvaļīgā garumā l) šīs virknes **veselo skaitļu vērtība** ir vienāda ar $2^0\cdot d_0+2^1\cdot d_1+\ldots+2^{l-1}\cdot d_{l-1}$. Teiksim, ka **reģistrā** i **saglabātā veselo skaitļu vērtība** ir tā bitu veselo skaitļu vērtība, t.i., tā ir $2^0\cdot r[i][0]+2^1\cdot r[i][1]+\ldots+2^{b-1}\cdot r[i][b-1]$.

Procesoram ir 9 veidu **instrukcijas**, kuras var izmantot, lai reģistros mainītu bitus. Katra instrukcija operē ar vienu vai vairākiem reģistriem un saglabā izvadu vienā no reģistriem. Turpmāk ar x:=y apzīmēsim operāciju, kas nomaina x vērtību, lai tā kļūst vienāda ar y. Katra instrukcijas veida veiktās operācijas ir aprakstītas tālāk.

- move(t,y): Kopē bitu masīvu no reģistra y uz reģistru t. Katram $j \ (0 \le j \le b-1)$ uzstāda r[t][j]:=r[y][j].
- store(t,v): Uzstāda reģistru t vienādu ar v, kur v ir b bitu masīvs. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ uzstāda r[t][j]:=v[j].
- and(t,x,y): Aprēķina reģistru x un y bināro UN operāciju un saglabā rezultātu reģistrā t. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ uzstāda r[t][j]:=1, ja **abi** r[x][j] un r[y][j] ir 1, un uzstāda r[t][j]:=0 citādi.
- or(t,x,y): Aprēķina reģistru x un y bināro VAI operāciju un saglabā rezultātu reģistrā t. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ uzstāda r[t][j]:=1, ja **vismaz viens** no r[x][j] un r[y][j] ir 1, un uzstāda r[t][j]:=0 citādi.
- xor(t,x,y): Aprēķina reģistru x un y bināro IZSLĒDZOŠAIS VAI operāciju un saglabā rezultātu reģistrā t. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ uzstāda r[t][j]:=1, ja **tieši viens** no r[x][j] un r[y][j] ir 1, un uzstāda r[t][j]:=0 citādi.
- not(t,x): Aprēķina reģistra x bināro NE un saglabā rezultātu reģistrā t. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ uzstāda r[t][j]:=1-r[x][j].
- left(t,x,p): Nobīda visus bitus reģistrā x pa kreisi par p pozīcijām, un saglabā rezultātu reģistrā t. Reģistra x visu bitu nobīdes pa kreisi par p pozīcijām rezultāts ir masīvs v no b bitiem. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ izpildās v[j] = r[x][j-p], ja $j \ge p$, un v[j] = 0 citādi. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ operācija uzstāda r[t][j] := v[j].

- right(t,x,p): Nobīda visus bitus reģistrā x pa labi par p pozīcijām un saglabā rezultātu reģistrā t. Reģistra x visu bitu nobīdes pa labi par p pozīcijām rezultāts ir masīvs v no b bitiem. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ izpildās v[j] = r[x][j+p], ja $j \le b-1-p$, un v[j] = 0 citādi. Katram j $(0 \le j \le b-1)$ operācija uzstāda r[t][j] := v[j].
- add(t,x,y): Saskaita reģistrā x un reģistrā x saglabātās veselās vērtības un saglabā rezultātu reģistrā t. Saskaitīšanu veic pēc moduļa 2^b . Formāli, lai X ir reģistrā x saglabātā veselo skaitļu vērtība un Y ir reģistrā y saglabātā vērtība pirms operācijas. Apzīmēsim reģistrā t pēc operācijas saglabāto veselo skaitļu vērtību kā T. Ja $X+Y<2^b$, tad operācija uzstāda reģistra t bitus tā, lai T=X+Y. Citādi operācija uzstāda reģistra t bitus tā, lai $T=X+Y-2^b$.

Kristofers gribētu, lai jūs atrisinātu divu veidu uzdevumus, izmantojot jauno procesoru. Uzdevuma veidu apzīmē ar veselu skaitli s. Abiem uzdevumu veidiem jums ir jāsagatavo **programma**, tas ir, augstāk definēto instrukciju virkne.

Programmas **ievads** sastāv no n veseliem skaitļiem $a[0], a[1], \ldots, a[n-1]$, katram saturot k bitus, t.i., $a[i] < 2^k$ ($0 \le i \le n-1$). Pirms programmas izpildes visi ievada skaitļi tiek secīgi saglabāti reģistrā 0 tā, lai katram i ($0 \le i \le n-1$) k bitu virknes $r[0][i \cdot k], r[0][i \cdot k+1], \ldots, r[0][(i+1) \cdot k-1]$ veselo skaitļu vērtība ir vienāda ar a[i]. Ievērojiet, ka $n \cdot k \le b$. Visi citi biti reģistrā 0 (t.i., biti ar indeksiem no $n \cdot k$ līdz b-1 ieskaitot) un visi biti visos citos reģistros tiek uzstādīti uz 0.

Programmas izpildi veido tās instrukciju secīga izpilde. Pēc pēdējās instrukcijas izpildes tiek aprēķināts programmas **izvads**, balstoties uz reģistra 0 bitu gala vērtībām. Precīzāk, izvads ir n veselu skaitļu virkne $c[0], c[1], \ldots, c[n-1]$, kur katram i ($0 \le i \le n-1$) c[i] ir veselo skaitļu vērtība, kas sastāv no reģistra 0 bitiem $i \cdot k$ līdz $(i+1) \cdot k - 1$. Ievērojiet, ka pēc programmas izpildes reģistra 0 atlikušajiem bitiem (ar indeksiem no $n \cdot k$) un visu citu reģistru visiem bitiem var būt patvaļīgas vērtības.

- Pirmais uzdevums (s=0) ir atrast mazāko veselo skaitli no ievadītajiem veselajiem skaitļiem $a[0], a[1], \ldots, a[n-1]$. Precīzāk, c[0] jābūt vismazākajam skaitlim no $a[0], a[1], \ldots, a[n-1]$. $c[1], c[2], \ldots, c[n-1]$ vērtības var būt patvaļīgas.
- Otrais uzdevums (s=1) ir sakārtot ievada skaitļus $a[0],a[1],\ldots,a[n-1]$ nedilstošā secībā. Precīzāk, katram i ($0\leq i\leq n-1$) c[i] ir jābūt vienādam ar (1+i)-to mazāko veselo skaitli no $a[0],a[1],\ldots,a[n-1]$ (t.i., c[0] būs vismazākais veselais skaitlis no ievadītajiem veselajiem skaitļiem).

Sagatavojiet Kristoferam programmas, kas var atrisināt šos uzdevumus un kur katrā no tām ir ne vairāk kā q instrukcijas.

Realizācijas detaļas

Jums ir jārealizē tāda procedūra:

```
void construct_instructions(int s, int n, int k, int q)
```

- s: uzdevuma veids.
- n: veselo skaitļu skaits ievadā.
- k: bitu skaits katrā ievada veselajā skaitlī.
- q: lielākais atļautais instrukciju skaits.
- Šī procedūra tiek izsaukta tieši vienreiz, un tai ir jāsagatavo instrukciju virkne, kas izpilda vajadzīgo uzdevumu.

Šai procedūrai būtu jāizsauc viena vai vairākas tādas procedūras, lai izveidotu instrukciju virkni:

```
void append_move(int t, int y)
void append_store(int t, bool[] v)
void append_and(int t, int x, int y)
void append_or(int t, int x, int y)
void append_xor(int t, int x, int y)
void append_not(int t, int x)
void append_left(int t, int x, int p)
void append_right(int t, int x, int p)
void append_add(int t, int x, int y)
```

- Katra procedūra pievieno move(t,y) store(t,v), and(t,x,y), or(t,x,y), xor(t,x,y), not(t,x), left(t,x,p), right(t,x,p) vai add(t,x,y) instrukciju programmai, attiecīgi.
- Visām instrukcijām, uz kurām tas attiecas, t, x, y ir jābūt vismaz 0 un ne lielākiem par m-1.
- Visām instrukcijām, uz kurām tas attiecas, t, x, y ne obligāti ir pa pāriem atšķirīgi.
- left un right instrukcijām p ir jābūt vismaz 0 un ne lielākam par b.
- store instrukcijām v garumam jābūt b.

Jūs varat arī izsaukt tādu procedūru atkļūdošanas nolūkos:

```
void append_print(int t)
```

- Jebkurš šīs procedūras izsaukums netiks ņemts vērtā jūsu risinājuma vērtēšanas laikā.
- Paraugvērtētājā šī procedūra pievieno print(t) operāciju programmai.
- Kad paraugvērtētājs sastop print(t) operāciju programmas izpildes laikā, tas izdrukā $n \ k$ bitu veselos skaitļus, kurus veido pirmie $n \cdot k$ reģistra t biti (skat. detaļas sekcijā "Paraugvērtētājs").
- t ir jāapmierina $0 \le t \le m-1$.
- Jebkurš šīs procedūras izsaukums nepalielina izveidoto instrukciju skaitu.

Pēc pēdējās instrukcijas pievienošanas procedūrai construct_instructions ir jābeidzas. Tad programmu izpilda uz kāda testpiemēru skaita, kas katrs satur ievadu no n k bitu veselajiem skaitļiem $a[0], a[1], \ldots, a[n-1]$. Jūsu risinājums veiksmīgi iziet doto testpiemēru, ja programmas izvads $c[0], c[1], \ldots, c[n-1]$ dotajam ievadam apmierina tādus nosacījumus:

- Ja $s=0,\ c[0]$ ir jābūt vismazākajai vērtībai no $a[0],a[1],\ldots,a[n-1].$
- Ja s=1, katram i ($0\leq i\leq n-1$) c[i] ir jābūt (1+i)-jām mazākajam veselajam skaitlim no $a[0],a[1],\ldots,a[n-1].$

Jūsu risinājuma vērtēšana var beigties ar vieno no tādiem kļūdas paziņojumiem:

- Invalid index: nepareiz (iespējams, negatīvs) reģistra indekss tika padots kā t, x vai y parametrs kādam procedūras izsaukumam.
- ullet Value to store is not b bits long: procedūrai append_store padotajam v garums nav vienāds ar b.
- Invalid shift value: $proced\bar{u}r\bar{a}m$ append_left vai append_right $padot\bar{a}$ p vert $\bar{b}a$ nav starp 0 un b ieskaitot.
- Too many instructions: jūsu procedūra mēģināja pievienot vairāk nekā q instrukcijas.

Piemēri

1. piemērs

Aplūkosim gadījumu, kad $s=0,\;n=2,\;k=1,\;q=1000.$ Ir divi ievada veselie skaitļi a[0] un a[1], katrs pa k=1 bitam. Pirms programmas izpildes r[0][0]=a[0] un r[0][1]=a[1]. Visi pārējie procesora biti ir uzstādīti uz 0. Pēc visu programmas instrukciju izpildes mums ir jāiegūst $c[0]=r[0][0]=\min(a[0],a[1])$, kas ir a[0] un a[1] mazākā vērtība.

Ir tikai 4 iespējamie programmas ievadi:

- 1. gadījums: a[0] = 0, a[1] = 0
- 2. gadījums: a[0] = 0, a[1] = 1
- 3. gadījums: a[0] = 1, a[1] = 0
- 4. gadījums: a[0] = 1, a[1] = 1

Mēs varam ievērot, ka visiem 4 gadījumiem $\min(a[0],a[1])$ ir vienāds ar bināro UN no a[0] un a[1]. Tādējādi, iespējamais risinājums ir izveidot programmu, izmantojot tādu izsaukumus:

- 1. append move (1, 0), kas pievieno instrukciju r[0] kopēšanai uz r[1].
- 2. append_right (1, 1, 1), kas pievieno instrukciju paņemt visus r[1] bitus, nobīdīt tos pa labi uz 1 bitu, un saglabāt rezultātu atpakaļ r[1]. Tā kā katrs veselais skaitlis ir 1 bitu garš, rezultātā r[1][0] kļūst vienāds ar a[1].
- 3. append_and (0, 0, 1), kas pievieno instrukciju aprēķināt r[0] un r[1] bināro UN un saglabāt rezultātu r[0]. Pēc šīs instrukcijas izpildes r[0][0] ir uzstādīts uz bināro UN no r[0][0] un r[1][0], kas ir vienāds ar bināro UN no a[0] un a[1], kas arī bija vajadzīgs.

2. piemērs

Aplūkosim gadījumu, kad $s=1,\;n=2,\;k=1,\;q=1000.$ Kā iepriekšējā piemērā, ir tikai 4 iespējamie programmas ievadi. Visiem četriem gadījumiem $\min(a[0],a[1])$ ir binārais UN no a[0] un a[1], un $\max(a[0],a[1])$ ir binārais VAI no a[0] un a[1]. Iespējamais risinājums ir veikt tādus izsaukumus:

- 1. append move (1,0)
- 2. append right (1,1,1)
- 3. append and (2, 0, 1)
- **4**. append or (3, 0, 1)
- 5. append left (3,3,1)

```
6. append or (0, 2, 3)
```

Pēc šo instrukciju izpildes c[0] = r[0][0] satur $\min(a[0], a[1])$ un c[1] = r[0][1] satur $\max(a[0], a[1])$, kas atbilst sakārtotam ievadam.

Ierobežojumi

- m = 100
- b = 2000
- 0 < s < 1
- $2 \le n \le 100$
- $1 \le k \le 10$
- $q \le 4000$
- $0 \leq a[i] \leq 2^k 1$ (visiem $0 \leq i \leq n-1$)

Apakšuzdevumi

```
1. (10 punkti) s=0, n=2, k \leq 2, q=1000
```

2. (11 punkti)
$$s=0, n=2, k \leq 2, q=20$$

- 3. (12 punkti) s = 0, q = 4000
- 4. (25 punkti) s = 0, q = 150
- 5. (13 punkti) $s = 1, n \le 10, q = 4000$
- 6. (29 punkti) $\, s = 1, q = 4000 \,$

Paraugvērtētājs

Paraugvertētājs lasa ievadu tādā formātā:

• 1. rinda: s n k q

Pēc tam seko viena vai vairākas rindas, kas katra apraksta vienu testpiemēru. Katrs testpiemērs ir tādā formātā:

• $a[0] \ a[1] \ \dots \ a[n-1]$

un apraksta ievadu, kas sastāv no n veselajiem skaitļiem a[0], a[1], ..., a[n-1]. Pēc visu testpiemēru apraksta seko viena rinda, kas satur tikai -1.

Paraugvērtētājs vispirms izsauc construct_instructions (s, n, k, q). Ja šis izsaukums pārkāpj nosacījumos norādītos ierobežojumus, paraugvērtētājs izdrukā vienu no kļūdas paziņojumiem, kas ir aprakstīti sekcijas "Realizācijas detaļas" beigās, un iziet. Citādi paraugvērtētājs sākumā izdrukā katru instrukciju, kuru pievienoja procedūra construct_instructions (s, n, k, q), pievienošanas secībā. store instrukcijām tiek izdrukāts v no indeksa 0 līdz indeksam b-1.

Pēc tam paraugvērtētājs secīgi apstrādā testpiemērus. Katram testpiemēram tas izpilda sagatavoto programmu uz testpiemēra ievada.

Katrai print(t) operācijai definēsim $d[0], d[1], \ldots, d[n-1]$ kā veselu skaitļu virkni, tādu, ka katram i ($0 \le i \le n-1$) d[i] ir reģistra t (ar ko tiek veikta operācija) bitu virknes $i \cdot k$ to $(i+1) \cdot k - 1$ veselā vērtība. Paraugvērtētājs izdrukā šo virkni tādā formātā: register t: d[0] d[1] \ldots d[n-1].

Pēc visu instrukciju izpildes paraugvērtētājs izdrukā programmas izvadu.

Ja s=0, paraugvērtētāja izvads katram testpiemēram ir tādā formātā:

• c[0].

Ja s=1, paraugvērtētāja izvads katram testpiemēram ir tādā formātā:

• $c[0] c[1] \ldots c[n-1]$.

Pēc visu testpiemēru izpildes paraugvērtētājs izdrukā number of instructions: X, kur X ir instrukciju skaits jūsu programmā.